

Bendrųjų mokymosi sutrikimų turinčių mokinių atsilikimo priežastys dažniausiai yra nesusijusios su organiniais smegenų pažeidimais (E.Zigler, V.Seitz). Dažniausiai jos yra kelios – tai įvairių nepalankių biologinių, konstitucinių-genetinių ir psichosocialinių veiksnių derinys. Didžiausias tokio sutrikimo vaikų skaičius yra žemo sociokultūrinio lygio šeimose.

Naudota literatūra:

PAGRINDINIO UGDYMO BENDRŲJŲ PROGRAMŲ PRITAIKYMO REKOMENDACIJOS specialiųjų poreikių žemų ir labai žemų intelektualinių gebėjimų mokinių ugdymui. Vilnius, 2010.
www.bernardinai.lt
www.google.lt

**Patikimiausias būdas gerai išauginti
vaikus – tai padaryti juos
laimingus.**

O. Vaildas

RUKLOS JONO STANISLAUSKO
PAGRINDINĖ MOKYKLA

BENDRIEJI MOKYMOSI SUTRIKIMAI .

**Į KĄ TURI
ATKREIPTI DĖMESĮ
MOKYTOJAS**

**SPECIALIOJI PEDAGOGĖ
S. PALIUKIENĖ**

Mūsų mokykloje yra apie 30 % specialiųjų

ugdymosi poreikių turinčių mokinių (įvertintų PPT), kuriems diagnozuoti **bendrieji mokymosi sutrikimai**.

Šiai grupei priskiriami mokymosi (dviejų ar daugiau dalykų –

skaitymo, rašymo, matematikos ar kitų dalykų), taip pat elgesio ir emocijų, kalbos ir kalbėjimo sutrikimai, kurie pasireiškia vaikui įsisa-vinant mokymosi programą, tai yra įgyjant pagrindinių kompetencijų. Šiems mokiniams reikalingas ilgalaikis specialusis ugdymasis ir jiems gali būti skiriamos psichologo, socialinės ir/ arba medicininės paslaugos.

Ką turi žinoti mokytojas:

- šiai grupei priskiriami mokiniai, kurių IQ yra nuo 70 iki 79;
- pažinimo procesai ir išmokimo dėsningsumai panašūs į keleriais metais jaunesnių, žemesnių klasių normalios intelektualės raidos mokinių;
- gebėjimų formavimasis yra lėtas ir vangus, o mokymosi pasiekimai žemesni nei minimalūs;
- mokiniams trūksta intelektualės veiklos savarankiškumo, būdinga perdėta priklausomybė nuo mokytojo;
- būdingi nepakankami kritinio, loginio mąstymo gebėjimai;
- sutrikusios visos kalbinės veiklos fazės, silpna motyvacija, nepakankamas noras

- labiausiai sutrikę kalbinės veiklos lygmenys – prasminis(turinys) ir kalbinis(žodynas, sakiniai);
- žodyno siaurumą sąlygoja: riboti vaizdiniai apie aplinkinį pasaulį, nesusiformavę interesai ir kalbiniai kontaktai, silpna verbalinė atmintis;
- neretai pasakojimas iš viso nesukuriamas, tik atgaminamai keli situacijos fragmentai be jų tarpusavio ryšių, iškreipta prasmė, praleistos dalys, neatskleisti laiko, priežasties santykiai;
- būdinga akustinė, optinė, semantinė-gramatinė disgrafija;
- sunkiai suvokia naujų žodžių prasmę, negali greitai daryti išvadų iš pateiktų faktų, nepakankamai skiria esminius ir šalutinius dalykus.

- * Programų pritaikymo pagrindas yra tos pačios klasės, kurioje mokosi vaikas, bendroji dalyko programa;
- * Laikomasi nuostatos, kad mokydamasis pagal pritaikytą programą mokinys turėtų pasiekti bent jau minimalųjį tos klasės pasiekimų lygį;
- * Programos paprastinamos, konkretinamos, siaurinamas turinys, ypatingas dėmesys kreipiamas į alternatyvių mokymosi metodų išbandymą;
- * Jei toks vaikas tinkamai mokomas, jis gali pasiekti neblogų mokymosi rezultatų, tik santykiškai lėčiau, per ilgesnį laiką, o susidarę įgūdžiai išlieka ilgam, yra pastovūs;
- * Dauguma tokių vaikų gali sėkmingai gyventi visuomenėje, adekvačiai prisitaikę, dirbti ir kooperuotis su kitais.

Mokytojo pagalbos strategijos:

- užduočių instrukcijose, tekstuose prašykite išskirti prasminius žodžius;
- mokykite pasakoti skatindami ir struktūruodami pasakojimą klausimais ar pratindami pasakoti pagal parengtą planą;
- mokykite vaiką atpažinti esminius ir antraeilus dalykus skaitant, pasakojant ir atpasakojant;
- vertinkite įsimintus faktus, dėsningsumus socialinių mokslų pamokose;
- nereikalaukite sklandaus, vaizdaus pasakojimo;
- tikrinkite žinias, mokėjimus testais, įvairiais klausimynais ir kt.;
- vertindami rašto darbus, grupuokite specifines klaidas pagal jų pobūdį;
- klauskite ir vertinkite mokinio žinias pirmoje pamokos pusėje;
- numatykite ir sudarykite sąlygas, kad mokinys kuo sėkmingiau atliktų užduotis (įspėkite, kada mokinys bus klausiamas ir kt.);
- skatinkite vaiko pasitikėjimą savo jėgomis (įvertinkite pastangas, akcentuokite sėkmę);
- mokykite vaiką priimti adekvačiai savo veiklos sėkmes ir nesėkmes;
- suraskite vaiko galimybių saviraiškos, realizavimo sferą;
- stenkitės įtraukti tėvus sprendžiant mokinio problemas, nurodykite korekcinės pagalbos kryptis, aptarkite galimybes ir pasiekimus;
- ypatingą dėmesį būtina kreipti į mąstymo, pažintinių interesų ugdymą ir kalbos plėtotę.